

РЕШЕНИЕ

№ 1920

гр. София, 24.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12208** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Т. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, чрез адв. В. В. П., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 10, против РЕШЕНИЕ № 20248060 от 10.11.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 97-ми състав по НАХД № 13926/2018г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 16-4332-001722/25.04.2016г., издадено от Началник Отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция” /ОПП/, СДВР, с което на И. Т. Ч., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. Излагат се възражения за изтекла погасителна давност.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява лично, представлява се

от адв. П., който поддържа касационната жалба и моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и издаденото НП. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ц.. По същество излага становище за основателност на касационната жалба, и моли съда да отмени решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима., а разгледана по същество е основателна.

Касационният съд констатира, че е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административнонаказателна отговорност, за което следи служебно и без да е налице възражение.

Последователната практика на Административен съд София - град, още преди да бъде постановено Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора колегия на ВАС, е за приложимост на разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, която указва, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. В ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Според последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, с оглед на което абсолютният давностен срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК се определя на четири години и половина. В НП като дата на извършване на административното нарушение е посочена 21.09.2015 г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е изтекъл съответно на 21.03.2020г. – обстоятелство, което е настъпило преди постановяване на въззивното решение и преди образуване на касационното производство.

По отношение на претенцията за присъждане на разноски, отправена от страна на касатора, същата е неоснователна. Такива не следва да му бъдат присъдени поради обстоятелството, че не са представени доказателства за заплащането на адвокатско възнаграждение в хода на касационното производство.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № 20248060 от 10.11.2020г. на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав по НАХД № 13926/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление №16-4332-001722/25.04.2016 г., издадено от Началник Отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция”, СДВР, с което на И. Т. Ч., е наложено административно наказание „глоба”

в размер на 2 000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 16-4332-001722/25.04.2016 г., издадено от Началник Отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция”, СДВР, с което на И. Т. Ч., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: